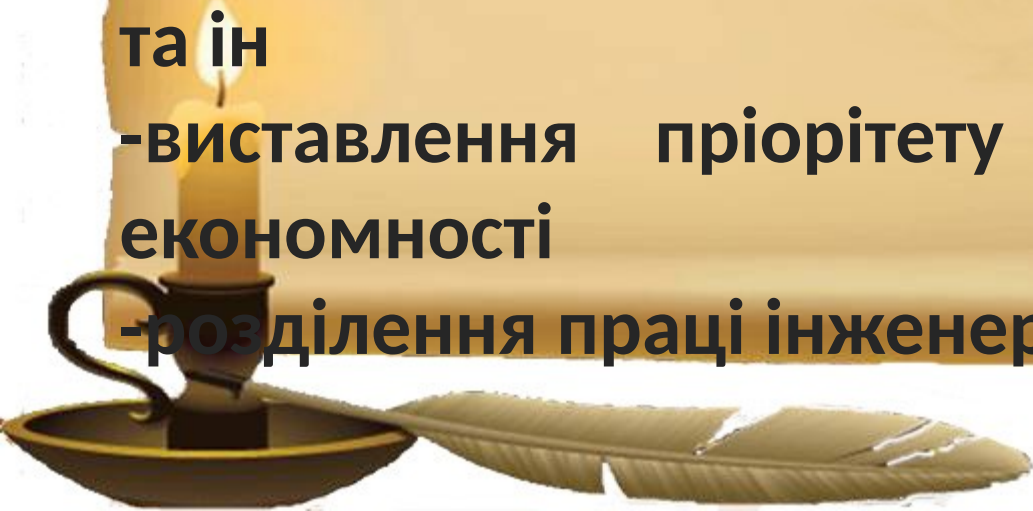

**РОЗВИТОК СВІТОВОЇ
КУЛЬТУРИ
У II ПОЛ. XX СТ. – НА ПОЧ.
XXI СТ.**

УМОВИ РОЗВИТКУ АРХІТЕКТУРИ:

- необхідність відновлення зруйнованих міст після Другої світової війни
- «Афінська хартія» Міжнародного конгресу по сучасній архітектурі, видана в 1943 р.
- широкі можливості використання сучасних матеріалів: тонкостінного бетону, алюмінію, пластмас, синтетичних плівок (надувні споруди) та ін
- виставлення пріоритету функціональності та економності
- розділення праці інженерів та архітекторів

НАПРЯМИ:

- Постмодернізм з сер. ХХ ст.
- Хай-тек з кінця 1970-х рр
- Деконструктивізм з кінця. 1980-х

ПОСТМОДЕРНІЗМ

-еклектичне звернення до традиційних художніх форм

-елементи іронії та гротеску

-нові, нетрадиційні матеріали: анодований алюміній, нержавіюча сталь, неонові трубки і т. д.

ХАЙ-ТЕК

Використання прямих ліній і форм.

СУПЕРТЕХНІЦИЗМ

Широке використання сріблясто-металевого кольору.

ДЕКОНСТРУКТИВІЗМ

візуальна ускладненість

зламани форми

ДИНАМІЧНА АРХІТЕКТУРА

- Dynamic Tower - проект першої будівлі в світі, здатної змінювати свій зовнішній вигляд.

- Головний архітектор Dynamic Tower Девід Фішер (David Fisher) з Флоренції.

**Найвища (279,8
метра) будівля
в Гамбурзі.
На висоті 132
метри
розташований
ресторан, що
обертається**

Готель-казино Стратосфера Лас-Вегас (має два оглядові майданчики і обертовий ресторан)

ХУДОЖНЄ МИСТЕЦТВО

ПОСТМОДЕРНІЗМ

«Щенок»
Джеффа Кунса

«The Painter Prince»
Paul Salvator Goldengreen)

Роберт Раушенберг.
«Велосипеди».
Берлін, Німеччина, 1998

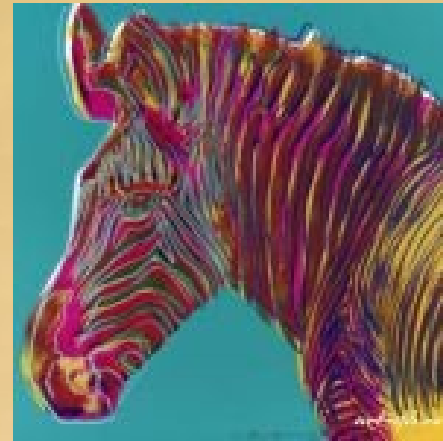

ПОП - АРТ

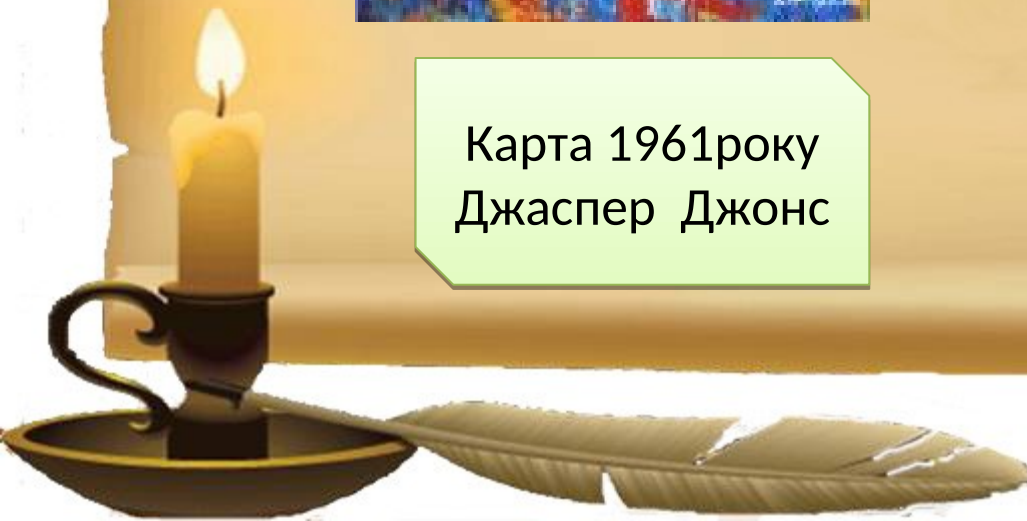
Пітер Блек, Джо Тілсон і Річард Сміт –
виконали перші роботи в стилі арту

Карта 1961 року
Джаспер Джонс

Зебра 1983р.
Енді Уорхол

Оп – арт (оптичне мистецтво) – художня течія другої половини ХХ століття, використовується різними оптичними ілюзіями, заснованих на особливостях сприйняття плоских і просторових фігур

«Новий реалізм» - об'єднання художників у Парижі в першій половині 1960 – х рр., які орієнтувалися в своїй творчості на основні складові “нової реальності”

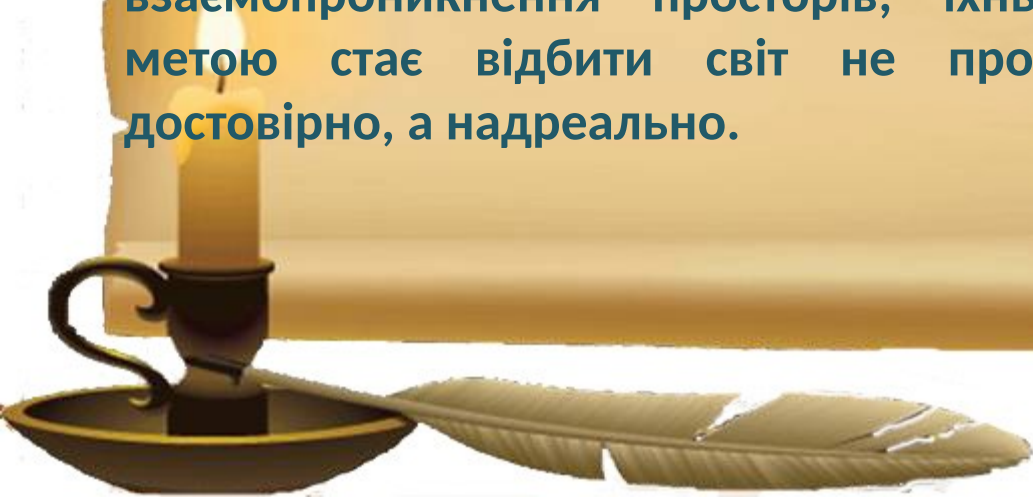

ГІПЕРРЕАЛІЗМ (ФОТОРЕАЛІЗМ)

«Симуляція чогось, що ніколи у дійсності не існувало», – коріння гіперреалізму можна простежити у філософії Жана Бодрійяра. Гіперреалісти створюють хибну реальність, переконливу ілюзію. Вони відображають світ сучасного міста: вітрини магазинів і ресторанів, станції метро, світлофори, перехожих на вулиці; грають відображеннями на блискучих поверхнях, створюючи враження взаємопроникнення просторів; їхньою метою стає відбити світ не просто достовірно, а надреально.

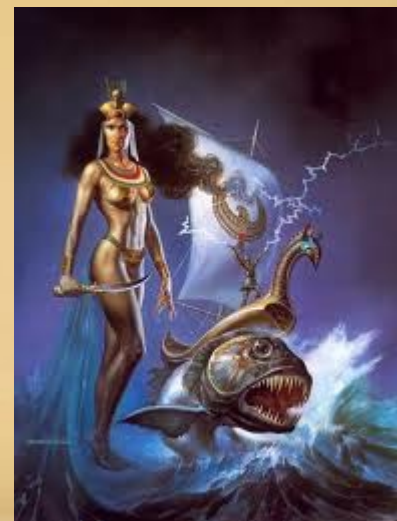

Натюрморт. На початку
весни.
Прайор Скотт

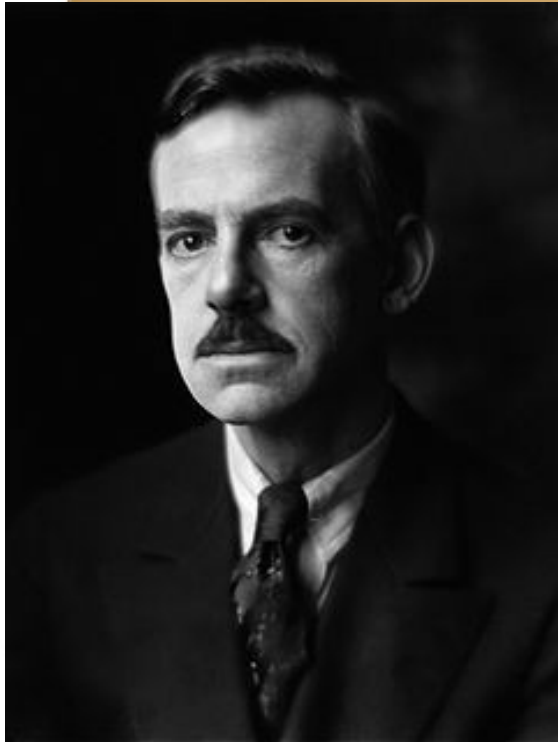

ГЕППЕНІНГ

найпоширеніший різновид мистецтва дії, спрямований на заміну традиційного художнього твору простим жестом, розіграною виставою чи спровокованою подією безпосередньо на вулиці.

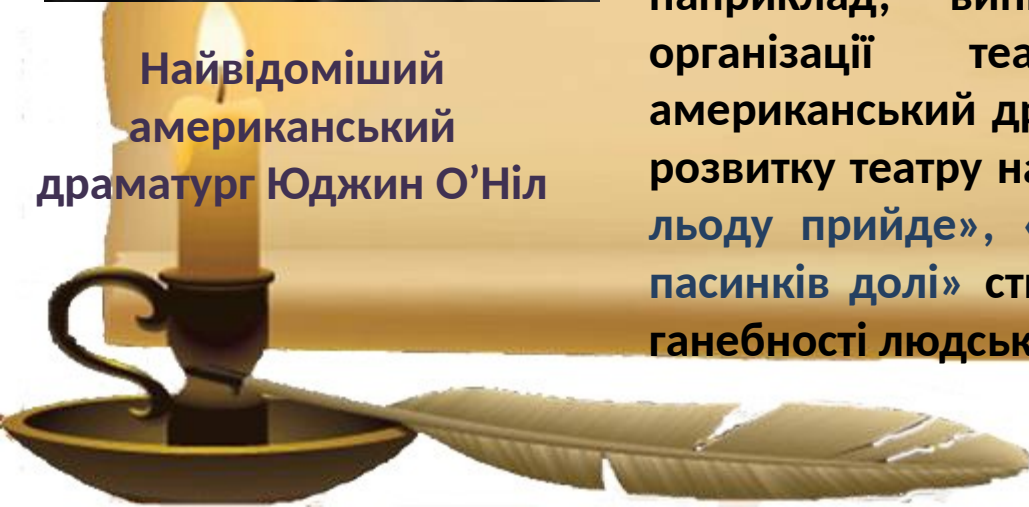
ТЕАТР

Найвідоміший
американський
драматург Юджин О'Ніл

У повоєнні роки театральне мистецтво переживало не кращі часи, тому що увагу глядача притягав більш доступний і видовищний кінематограф, а потім і телебачення. За цих умов для повернення глядачів у театральні зали величезну роботу було здійснено драматургами і театральними режисерами. У США, наприклад, виникла суто американська традиція організації театальної справи. Найвідоміший американський драматург **Юджин О'Ніл** визначив шляхи розвитку театру на десятиріччі. В його п'єсах «**Продавець льоду прийде**», «**Довга подорож у ніч**», «**Місяць для пасинків долі**» створено картину абсурдності й глибокої ганебності людських відносин.

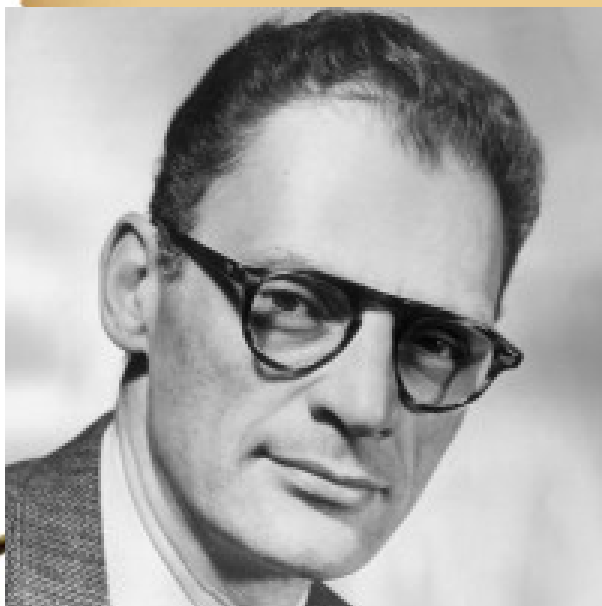

Ці твори проклали дорогу для сприйняття публікою таких складних драматургів, як **Тенессі Вільямс** і **Артур Міллер**. У п'єсах Вільямса «Скляний звіринець», «Трамвай бажання», «Орфей спускається в пекло» та інших світ людських відносин постає в усій своїй трагічності й проблемності.

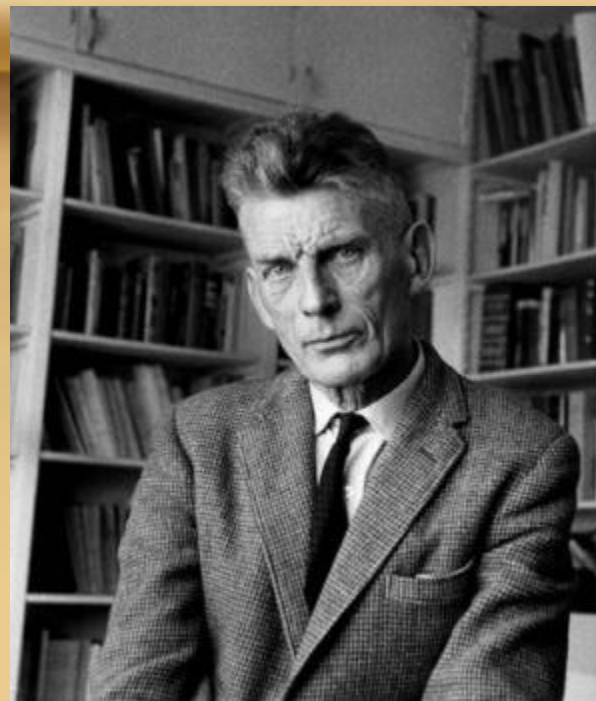
Тенессі Вільямс

П'єси Вільямса було перекладено багатьма мовами, вони з успіхом ставилися на сценах найбільш престижних театрів світу. У роботах А. Міллера «Смерть комівояжера», «Вид з мосту», «Після гріхопадіння» підносяться проблеми цінності внутрішнього світу людини, його неповторності, відповідальності кожного за те добро і зло, яке він учинив.

Артур Міллер

Співзвучні мотиви спостерігаються і в творчості європейських драматургів, які створили «**драму абсурду**». Найвідоміші представники цієї течії французькі драматурги – **Ежен Йонеско** (румун із походження) і **Семюель Беккет** (походженням ірландець).

Семюель Беккет

Ежен Йонеско

У п'єсах Йонеско «**Лиса співачка**», «**Урок**», «**Носоріг**», «**Небесний пішохід**» домінують відчуття кошмару і нісенітності існування. Широкої популярності набули п'єси С. Беккета «**В чеканні Годо**», «**Кінець гри**», «**Остання стрічка**». У 1969 р. творчість драматурга було відзначено Нобелівською премією.

На відміну від кіномистецтва, розрахованого на мільйонні аудиторії та значною мірою пересічного споживача, театр усе ж таки залишається елітарним мистецтвом. У Радянському Союзі театральне мистецтво було на досить високому рівні. В кожному обласному центрі існували театри: музичні, драматичні, дитячі, а в столиці, Ленінграді та ще в декількох великих містах склалися цікаві творчі колективи, очолювані видатними режисерами, в яких працювали талановиті актори, відомі й популярні в усій країні.

Зокрема, слід відзначити Великий драматичний театр у Ленінграді на чолі з Г. Товстоноговим, Московський театр на Таганці, головним режисером якого був Ю. Любимов, а в трупі театру працював В. Висоцький, МХАТ, театр «Сучасник» та деякі інші.

Великий драматичний театр у Ленінграді
на чолі з Г. Товстоноговим

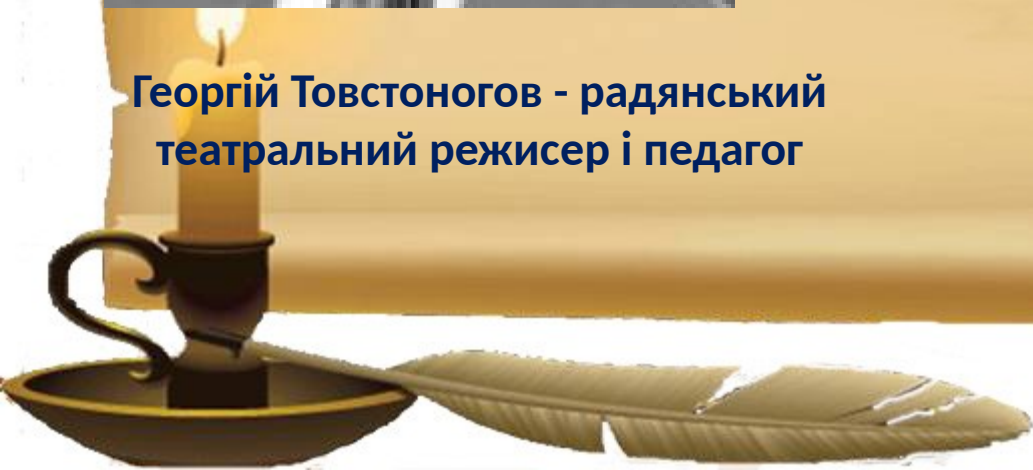
Московський театр на Таганці

**Георгій Товстоногов - радянський
театральний режисер і педагог**

**Юрій Любимов - російський
театральний режисер, актор і
педагог.**

На весь світ були відомі балетні трупи Великого театру в Москві, ленінградського Марійського театру, Київського театру опери та балету. Відомі балерини Г. Уланова, М. Плісецька, танцювальні колективи — ансамблі «Берізка», під керівництвом І. Мойсеева, ім. П. Вірського, хор ім. Г. Віршовки під час закордонних гастролей демонстрували найвищий мистецький рівень.

Київський театр опери та балету

“Театр Кабукі” (Японія)

“Комеді Франзес” (Франція)

Найбільші центри світового театрального мистецтва

**Королівський Шекспірівський театр
(Велика Британія)**

МХАТ (СРСР, Росія, Москва)

